

[Christmas Møller.]

til den Tid bestemme, om man vil rette sig efter den eller ej — og endvidere, om den højtærede Udenrigsminister mente, at der var nogen som helst Chance for, saaledes som de udenrigspolitiske Forhold laa, og som alting var, at faa noget saadant gennemført, og om han havde undersøgt det. Det var det ene Spørgsmaal, jeg stillede. Det er mig ret mærkværdigt, at Udenrigsministeren ikke selv har taget Ordet for at besvare Spørgsmaalet. Ogsaa et andet Spørgsmaal stillede jeg til Udenrigsministeren. Udenrigsministeren sagde, at man ikke samtidig kan arbejde for 31. Januar-Noten og kræve noget nyt. Saa spurgte jeg Udenrigsministeren: Ønsker den højtærede Udenrigsminister, at Rigsdagen skal vedtage en ny Beslutning?

Statsministeren (Knud Kristensen). Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller maa ikke tro, at det er, fordi han ikke længere er Formand for noget Parti, at jeg ikke svarer ham. Det Standpunkt, Venstre gaar til Valg paa, er udtrykt i Landsorganisations Udsendelse til Offentligheden i September og gaar kort ud paa, at vi ønsker at arbejde for at faa Tilslutning til, at der i Fredstraktaten kan indskrives en Bestemmelse om Retten til at faa en Folkeafstemning ad Aare. Det er ganske umuligt paa Forhaand at klargøre det i Enkeltheder, saa man er bundet til noget bestemt Aaremaal eller til den og den Façon, da man jo ikke ved, hvordan Spørgsmaalet kommer til at ligge. Hvis vi faar Mandat, kan vi selvfølgelig gennemføre det, men saa maa vi forhandle med de allierede Stormagter og hos dem søge at opnaa noget, og man kan jo ikke præcist paa Forhaand sige, hvad dette vil blive. Derfor mener jeg, at naar man faar en saadan Bemyndigelse til at arbejde, saa maa man se, hvor vidt man kan naa, og saa maa enten Folket eller Rigsdagen til sin Tid tage Stilling til det Resultat, der kan opnaas. Men selve Princippet er altsaa en Bemyndigelse til at arbejde, til at undersøge, til at klargøre, hvad man kan opnaa, hvor vidt man kan naa frem, og der har vi nævnt de Muligheder, vi kunde tænke os, bl. a. ogsaa den, at der blev en Ret for Sydslesvigerne til frit at forhandle med dem, som man vil tilhøre. Der skal nemlig to til at forenes — der skal maaske kun een til at tage Bestemmelse om at skilles.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bøgholm har Ordet for en kort Bemærkning.

Bøgholm: Det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen forsøgte i sin sidste Bemærkning at gaa udenom. Nu vil det ærede Medlem lægge Hovedvægten paa Dr. Schumachers Opfattelse af Danskhedens Styrke eller manglende Styrke i Sydslesvig. Jeg maa have Lov til at sige, at det undrer mig, at vi i en dansk Rigsdagsdebat virkelig skal opleve, at de sønderjyske Socialdemokraters Førstemand anvender en tysk Politiker til Kronvidne i Spørgsmaalet om Danskhedens Styrke i Sydslesvig. (*Afbrydelse:* Hold op med det Demagogi!). Jeg kan godt forstaa, at de Herrer ikke holder af at høre det, men det er da ikke en Grund for mig til ikke at sige det. Jeg maa have Lov til at sige til de ærede Afbrydere paa de socialdemokratiske Bænke, at Talen om, hvorvidt Dr. Schumacher ser paa Danskheden i Sydslesvig paa den ene eller den anden Maade, intet har med det Spørgsmaal at gøre, vi diskuterer her. (*Afbrydelse.*) Jeg tilstaa, at jeg troede, det var en dansk Vurdering, vi tilstræbte i denne Sal, og ikke en tysk. Det, der er Tale om, er Spørgsmaalet om en Folkeafstemning eller ikke i Sydslesvig, og er nogen i Tvivl om Dr. Schumachers Udtalelser over for mig, kan han læse det Interview, Dr. Schumacher gav det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft. Det gav Anledning til nogen Diskussion i Tyskland, idet man sagde, at Schumacher var blevet misforstaaet i første Omgang; der kom saa en Erklæring i den tyske Presse, hvori det hed, at Schumacher ikke havde udtalt sig mod en Folkeafstemning i Sydslesvig, men var rede dertil.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for den Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, og jeg vil anbefale at stemme imod den Paastand paa motiveret Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Paul Holt.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen rettede, sidste Gang han var oppe paa Talerstolen, det Spørgsmaal til den højtærede Statsminister: Mente Statsministeren det alvorligt med, at han vilde gaa, for hvis han vil gaa, saa er der ingen Krise, saa kan vi arbejde videre.

Efter den Tale, jeg holdt i Gaar, og som jeg forsøgte at underbygge nu i Aften, kan der ikke for nogen her i denne Sal være Tvivl